

Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö

Församlingsblad Hösten 2018

Rosenkran- sens

- en böneskola

Många människor idag har ont om tid. Därför går de redan från början miste om rosenkransbönen. För rosenkransbönen måste man ta sig tid, för att upptäcka dess skönhet, dess djup och dess makt. Att med Maria bli kvar hos Jesus, att med Maria följa Jesus på vägen, det sker i rosenkransen. Ju oftare man ber rosenkransen, desto mer går det upp för oss, att vi är inbegripna i frälsningskeendet: Nasaret, Betlehem, Jerusalem, överallt får man vara med. Med Maria får man följa Herrens väg från Olivberget till Korset.

Rosenkransen tar oss med till en böneskola. I skolan blir inte allt klart för oss på en gång. Vi förstår inte varje räkneuppgift direkt. Först när man har försökt flera gånger går det upp ett ljus, och man frågar sig varför man inte begrep från första början. Övning ger färdighet. Så är det också med främmande språk. Hur snabbt glömmer man inte bort de engelska ord som man lärde sig igår. Man måste öva sig ständigt på nytt. Stenen urholkar som bekant stenen. En dag sitter orden för hela livet.

Så är det också med bönen. Den som säger: jag kan inte be, det klarar jag inte av, den personen får aldrig en god erfarenhet av bön. Den som tycker att rosenkransen är långtråkig eller rabbel, upptäcker aldrig dess skönhet. Varje bön för sig i rosenkransen är vacker. Fader Vår är den mest storslagna bön man kan tänka sig, där Jesus själv har lärt oss: ”så skall ni be.” Ängelns jublande bön, när han hälsar Maria, en bön som tonar ut i bönen om en god dödsstund. Den likalydande rytmen med 10 Ave som lämnar sinnet fritt att stiga upp till Gud. Och sedan inbjuds vi att med alla helgon och änglar ära den treenige Guden genom ”Ära vare Fadern”.

Varje bön vore värd en egen betraktelse liksom varje hemlighet som man mediterar över. Rosenkransens skönhet kan man erfara, när man ber den. Hur trösterikt är det inte, när vi ber rosenkransen för en avliden medkristen. Det blir inte bara välsignelse för evigheten utan också kraft och tröst för de anhöriga. Det är som om Guds Moder ville ta med oss på vägen. Hon visar oss Jesus, hans plågade kropp och ansikte, och hon ser på oss: finns det någon smärta som var lik hans? Smärtornas moder drar oss till sig, tar oss in under sin skyddande mantel. Vem lämnar inte henne tröstad och stärkt?

Men det är säkert för litet, om vi bara griper till rosenkransen då någon i vår familj eller i grannskapet dör. Vi kan ta med alla intentioner i denna bön, alla bekymmer kan vi bära fram till Guds Moder och hon vet råd, hon skickar hjälp, hon fogar till det bästa: det rätta yrkesvalet, den rätta livspartnern, vid konflikter i äktenskapet, vid rådlöshet i fostran av barnen – varför går vi inte

till henne? Varför tar vi inte rosenkransen och överlämnar allt i Guds Moders händer? Vi är så klenetrogna och kortsiktiga. Det finns tusentals exempel, där Maria har hjälpt, varför skulle hon inte hjälpa oss?

I rosenkransbönen skall vi aldrig bara uppehålla oss vid våra egna bekymmer. Kyrkan och världen behöver våra förböner. Låt oss tänka på den förföljda kyrkan i många av världens länder. Låt oss tänka på människor som lider under krig. Vår Fru av Fatima uppmanar de troende att be rosenkransen dagligen som gottgörelse för egna och världens synder. Rosenkransen kan åstadkomma mycket i kyrkan, världen och vårt liv. Den erfarenheten hade våra förfäder, våra katoliker i det förgångna, den erfarenheten skall också vi göra, om vi fattar tag i rosenkransen och ber den.

F. Ingvar Fogelqvist

MIDSOMMAR

Är midsommarfirandet något mera än sill, färskpotatis, jordgubbar, sju blommor under huvudkudden, dans runt en fruktbarhetssymbol och en sång om några små grodor?

Den 24 juni är Johannes Döparens födelsedag och enligt kristen katolsk tradition firades denna dag som en viktig helgondag. I Danmark och Norge har han helgonnamnet Sankt Hans. Dagen innan den 23 juli kallas därför Sankt Hans afton. I Finland kallas högtiden Juhannus, och på Island Jönsmessa.

Den kristna kyrkan började på 300-talet fira den helige Johannes Döparens dag. Johannes föddes enligt Lukasevangeliet sex månader före Jesus och firas därför sex månader före jul. Högtiden spreds från Medelhavsländerna till andra delar av Europa med kristendomens spridning. I Svenska kyrkans kyrkoår har tidigare midsommardagen och Johannes Döparens dag firats på samma dag. Detta ändrades dock 2003 dagen flyttades till söndagen efter midsommardagen. Detta innebar att midsommardagen fick temat Skapelsen i den nya Den svenska evangelieboken. Denna delning av högtiden har inte skett i den romersk-katolska kyrkan och de ortodoxa kyrkorna.

Borde vi uppmärksamma midsommarfirandet på ett annat sätt än det traditionella? Döparen Johannes, var den som gick före och predikade om han som skulle komma. Själv sade han att han inte engång var värdig att knyta upp remmarna på sandalerna på honom som skulle komma.

Kyrkan borde denna dag vara full av troende som i tacksamhet delar glädjen över Döparen Johannes. Endast sex månader innan vi tillsammans i kyrkan gläds över att fira minnet av Jesusbarnets födelse i ett stall i Betlehem

Tillslut bara en liten anekdot från Sankt Hans firandet i medeltidens Danmark. I Örslev på Själland uppbevarade man tre små benreliker från Johannes. Dessa blev på Sankt Hansdagen tillsammans med ett huvud av trä, buret på ett fat i procession från kyrkan och till en närliggande helig källa. Troligen fortsatte traditionen efter reformationen. Fatet som benen och trähuvudet ligger på är från 1625. Allt förvaras i dag på Danmarks Nationalmuseum.

Diakon Oddbjörn

Detalj av Renaissance mosaik i San Pietro (Sankt Peterskyrkan) basilica i Vatikan, Rom

Gravlyktan:

Det tröstande ljuset vid graven

Vi känner alla till traditionen med ljus, som lyser upp våra kyrkogårdar i novembernatten, särskilt under allhelgonahelgen. Det är faktiskt en katolsk sed, som kommit till Sverige efter Andra världskriget. Men det är också ett urgammalt bruk: man ställer en lykta på graven och tänder den. Den är ett synligt uttryck för kärlek och tacksamhet. Det är som om det brinnande ljuset ville säga: ”Jag tänker på dig. Jag ber för dig. Jag har inte glömt dig.”

Gravlyktor fanns redan i förkristen tid. I Rom, till exempel, tände man oljelampor på gravarna. Det skulle hjälpa de döda att hitta vägen i det mörka Hades. De kristna bevarade bruket, men gav det en ny innebörd. Den brinnande oljelampan var för dem en trosbekännelse. Den som är döpt hör till Kristus. Den som dör med Kristus får också uppstå med honom. Dödens mörker övervinns genom uppståndelsens ljus.

Ljuset på graven blir då en förkunnelse om tron på uppståndelsen. Besökaren vid graven påminns om att den döde inte är borta för alltid, utan har gått före in i evigheten, för att där vänta på sina nära och kära.

Gravlyktan kan också uppfattas som en maning. Liknelsen i Evangeliet om de förståndiga och oförståndiga jungfrurna talar ett tydligt språk. De jungfrur som hade olja i sina lampor, fick delta i bröllopfesten, medan de jungfrur som försummat att ta med olja, inte blev insläppta i bröllopssalen. Den kristne som tänder ett ljus på graven, måste därvid ofrånkomligen betänka sitt eget liv och ställa sig frågan: är jag beredd? Har jag gjort allt, för att utan fruktan kunna ta steget ut ur tiden in i evigheten? Kommer porten till den himmelska bröllopssalen att öppnas för mig eller kommer jag att avvisas, för att jag inte hade någon brinnande lampa?

Gravlyktan är alltså mer än bara utsmyckning. Den är tecken på att man minns med tacksamhet och för den troende människan är den en bekännelse till uppståndelsen. Ljuset på graven hör, för den kristne, samman med påskljuset ljus, som är en symbol för den uppståndne Frälsaren. På påskljuset tänds dopljuset och ljuset vid den första heliga Kommunionen. Även ljuset vid dödsbädden står i relation till påskljuset. Gravlyktan blir därigenom en talande symbol: den som lever med Jesus, den som dör med Jesus, får uppstå med Jesus. Man kan uppfatta gravlyktan som en annan form av bön: "Herre, giv dem den eviga vilan och låt det eviga ljuset lysa för dem" Där orden tystnar, träder i deras ställe ljusets tysta bön.

F. Ingvar Fogelqvist

Ordinarie gudstjänster (september - december)

Med reservation för eventuella ändringar

Söndagsmässor (inkl. lördag kväll)

Vigiliemässa (lördagar)	kl. 18.00
Högmässa	kl. 11.00
Mässa i S:t Josefs kapell, Älmhult	kl. 18.00 (en gång/mån. gudstjänst)

Mässor på vardagar

Måndagar till fredagar	kl. 18.00
Lördagar	kl. 10.00 (äldre Mässan, latin)

Eukaristisk tillbedjan

Tisdagar, torsdagar och fredagar	kl. 18.30 (efter Mässan)
----------------------------------	--------------------------

Gemensam rosenkransbön

Tisdagar, torsdagar och fredagar	kl. 17.30 (före Mässan)
----------------------------------	-------------------------

Tillfälle till bikt

Fredagar och lördagar	kl. 17.00 – 17.50 eller efter överenskommelse
-----------------------	--

Reservation för eventuella ändringar, se veckoschemat på anslagstavlan i vapenhuset eller ring pastorsexpeditionen.

Mässor på övriga språk

Latin:

Lördagar kl. 10.00 firas Mässan enligt den äldre, extraordinarie formen.

Polska:

Mässa på polska firas första söndagen i månaden kl. 17.00
Ansvarig präst: f. Wieslaw Brzostik, Kalmar, tel. 0480-105 63.

Kroatiska:

Mässa på kroatiska firas tredje söndagen i månaden kl. 14.00
Ansvarig präst: f. Vladimir Svenda, Malmö, tel. 070-8801588.

Spanska:

Mässa på spanska firas en torsdag i månaden kl. 16:00.
Ansvarig präst: f. José Luis Retamales,
Göteborg, tel. 070-487 86 74.

För mässor på **ungerska** och **ukrainska**, se hemsidan eller kontakta pastorsexpeditionen.

Trosundervisning (katekes) för barn och ungdomar i församlingen

Alla katolska barn och ungdomar är välkomna till ett nytt läsår med katekesundervisning. Det är framför allt föräldrarnas ansvar att förmedla tron till sina barn, men föräldrarna får hjälp med detta av församlingen.

Höstterminens undervisning

Mindre barn, Första kommunionbarn (två grupper) och äldre barn

(totalt fyra grupper) träffas varannan söndag kl. 9:45. Första gången blir den 9 september 2018.

Månad	Datum
September	9, 23
Oktober	7, 21
November	4, 18
December	2, 16 (julbikt för äldre barn)

Konfirmanderna, motsvarande klass och 8 och 9, träffas varannan söndag kl. 9.45. Undervisningen är två år och sker i en gemensam grupp.

Första träffen blir den 16 september 2018.

Månad	Datum
September	16, 30
Oktober	14, 28
November	11, 25
December	9, 23

Observera att undervisningen är obligatorisk, liksom även deltagande i söndagsmässan (mässplikten gäller varje söndag), i första hand högmässan kl. 11.00, men även vigiliemässan, lördagar kl. 18.00, gäller som söndagsmessa. Ibland firas också nationell mässa i vår kyrka. Anteckna redan nu när vi börjar med höstterminens trosundervisning. Första Kommunionbarnen och andra barn börjar den 9 september, konfirmanderna börjar den 16 september.

Bön till ärkeängeln S:t Mikael

Helige Mikael, ärkeängel,
försvara oss i drabbningen,
var vårt värn emot djävulens skurkstreck och snaror.
Må Gud befalla över honom, bönfaller vi ödmjukt;
och du, de himmelska härskarornas furste,
fördriv i Guds kraft till helvetet,
satan och alla andra onda andar,
vilka till själarnas fördärv
stryka omkring överallt i världen. Amen.

*Ärkeängeln S:t Mikael,
Maydan nezalejnosti;
Kiew/Ukraine*

B

PP

Sverige, Port Payé

**Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö**

Sankt Mikael's Katolska Församling
Ulriksbergspromenaden 34 A
352 46 Växjö

Kyrkan öppen alla dagar 9.00-18.00

Pastorsexpedition:
Tel. 0470 - 152 42

Öppet: må och ons 10.00 - 12.00
fr 15.00 - 17.00

E-post: vaxjo@katolskakyrkan.se
Vår hemsida är uppdaterad:
www.sanktmikael.se

Postadress: Box 3291, 350 53 Växjö

Kyrkoherde f. Ingvar Fogelqvist
Mobil 070-432 84 99

Diakon Oddbjörn Andreassen
Mobil 076-774 16 62

Sankt Josefs kapell
Södra Esplanaden 24, Älmhult

Moder Teresasyster
Missionaries of
Charity Contemplatives
Ulriksbergspromenaden 34 B
352 46 Växjö

Tel. 0470-249 98